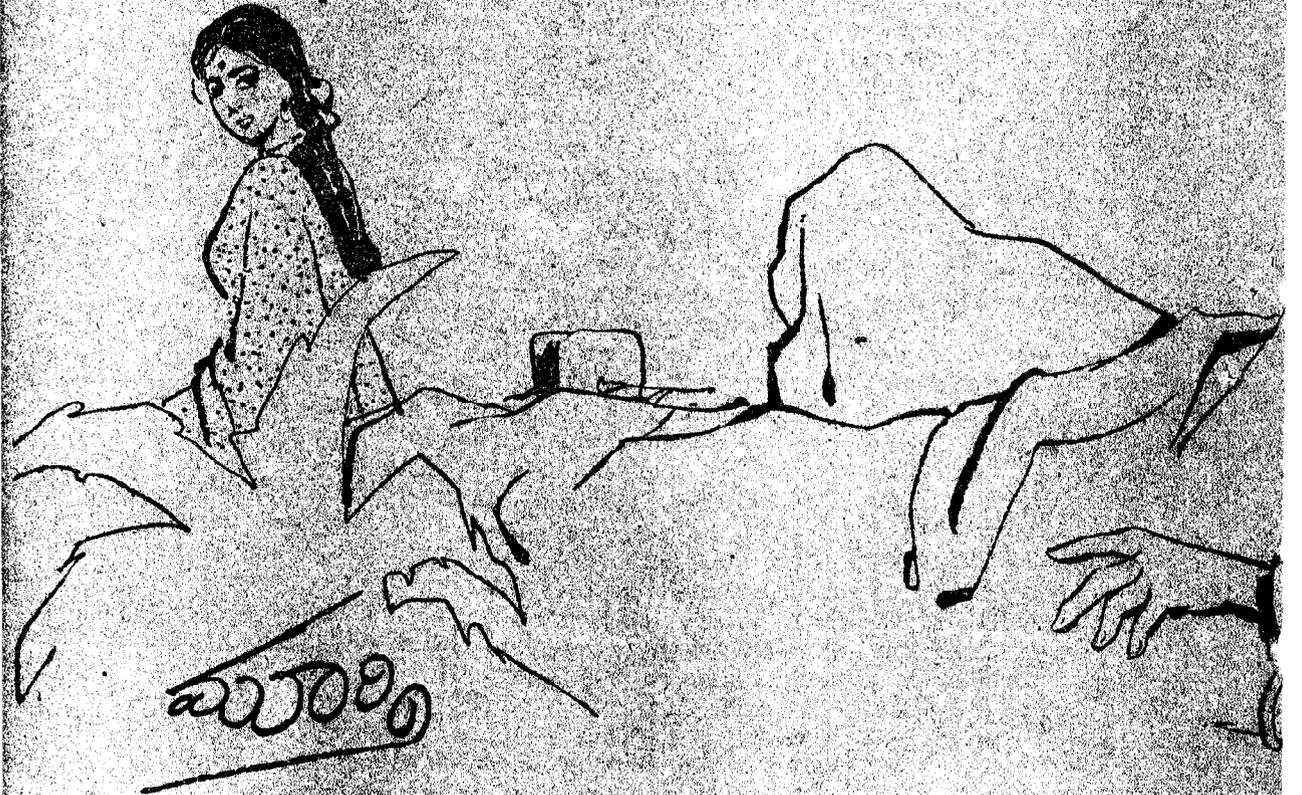
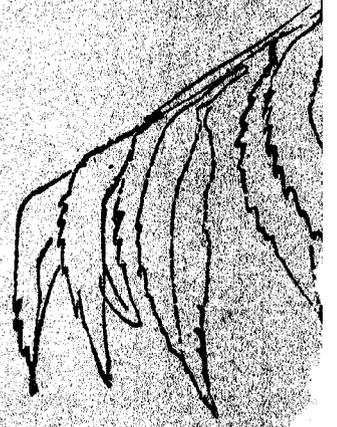

ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ
ಪುಸ್ತಕಾಲಯ
ಕೆ

ಮೈಸೂರು

వాస రాజక-ప్రాణం పోకడ ఎవరికీ తెలియదం

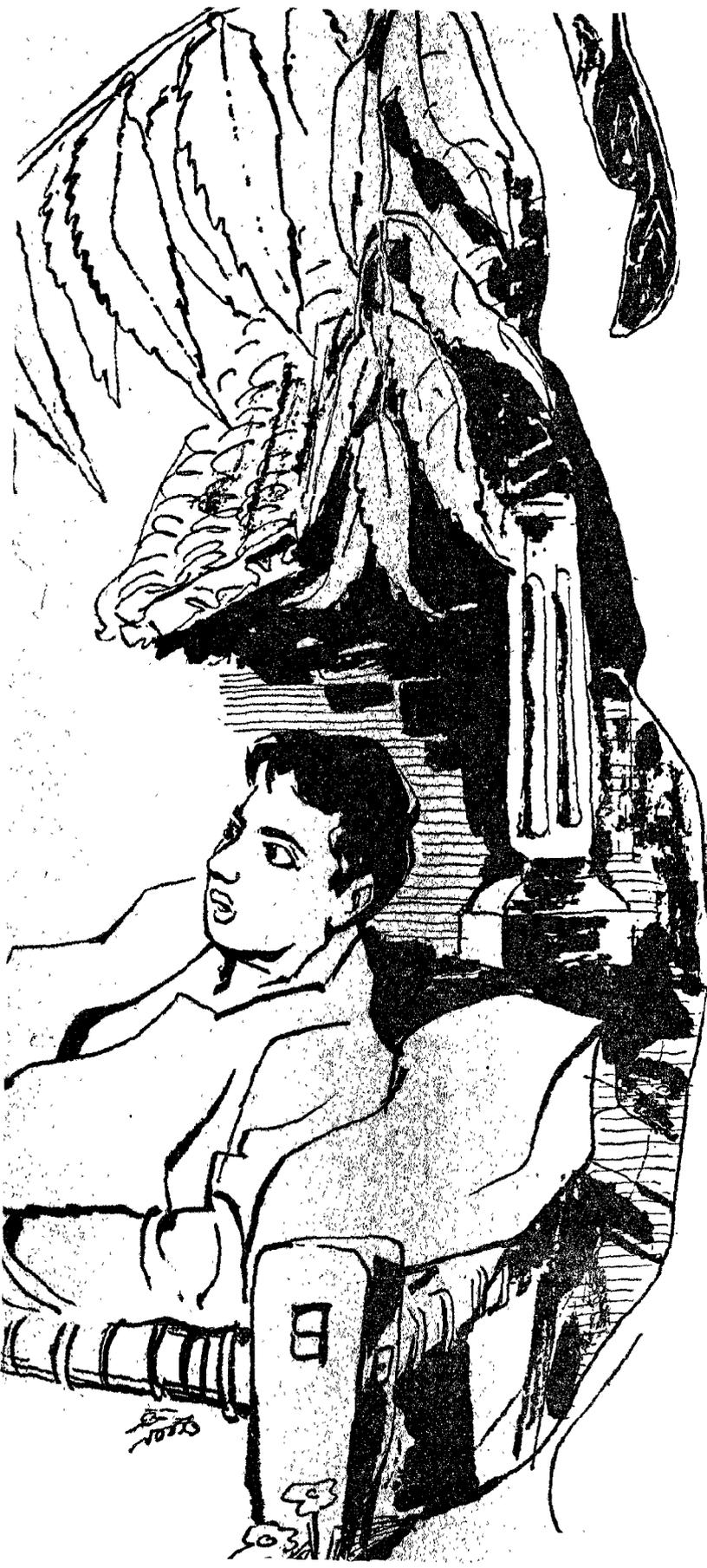
టారు పెద్దలు. ఇతే మారావుగాడి విషయంలో కోసంరాజక, ప్రేమపోకడ ఎలా ఎప్పుడు ఎక్కడ జరుగుతుందో ఎవరై చాచెప్పగలరా? అని ఒక లక్ష రూపాయలు కనుక సంపాదించేస్తే నేను అల్లాడికాడిని కొనటం నిజం.

అస లింతకూ ఏం జరిగిందంటే..... రోహిణీ కొరై ఎండబురంచేస్తూంటే మా రావుగాడు తల్లిగారికి రోడ్డు ప్రక్క వాళ్ళ చాచి ముందున్న మేవెట్టుక్రింద అలాటూగా వారి తాతగారు నడు కొనే సుంచంపీద కొండెం నడుంచాల్సింది. అప్పుడే కాస్త కునుకునడదామా, కాస్త వేచిపూర్తిగా మా అని ఆలోచిస్తూంటే కాళ్ళపట్టాలకున్న గజ్జలు అలగలమంటూ కరణంగారి కామాక్షి అటే వచ్చింది. వచ్చిందిపో! మనవాడి గుండెలో ఆ గుబులు పుట్టింపట మెండుకో! పుట్టించిందిపో! చల్లగా రెండమూటలు వెప్పి, ఆ గుబులుమానీ సాగూడదు! లేరుపో! బస్సు క్రిగంటినూపు. కారుపో! ఒక్కచెరువున్నన్నా ప్రసా దించాలా; అదేమీ లేదే! పైగా ముక్కూ మూతి మున్నెముకూ సంకరలు తిప్పి నీవంటే నాకేమి తెక్కెప్పట్లు వెక్కరించి సునీపోతుంది అనిడ పొంది పో! ఆ దెబ్బకు మనవాడికి పుట్టిన స్నేహదీండుపులు ఆ మరయూ నిలుడైవా కాస్త చల్లార్చకూడదో పైగా ఆ నల్ల కాకిగోం. అంతలాపు వెట్టుక్రింద మనవాడు ఆకమించింది ఆర్రుగుల చరుప్పే నా ఆ కాస్త వ్యతిమేదానికి ఆక్కరకులావాలా? పిసంఘనవాడి తెట్టి చొక్కామీద మచ్చ మువచి గుండెలో కామాక్షి రేపిన మంటలతో ఏర్పడిన మచ్చవలె మోసిపోయే! ఇంతకన్నా కోసం దానటాని చేమి కావాలి? వచ్చిన కోసం వదిలించుకునేవెట్లా? ఎవరిమీద తిరుగ వేసేటట్లు? ఆ వచ్చిన కామాక్షి తన తోవమ తను పోయే! ఆ గాలివేపుడు అనరే కుప్పడాయే. ఇక మిగిలింది కాకి. కర్మకాలి దానిమీద గురితో మావాడి చేతినుండి వరలబడ్డ గడ్డ మళ్ళీవూరంలో నూలువినల్లె డీగ్రీలకొణంలో వెంక్కుతిరిగి వచ్చి, మరలా మనవాడి నూడే కలిసింది. కాకి శ్రోవన కాకి సోయిగా ఎగిరిపోయింది. మనిషిలో ముడిలగా తెక్కలన్నా లేవాయి. ఇక ఏంచేయాలి? ఏడు సొకటి. పోనీ అదేనా నేర్పామంటే కర్మ- అది అడవాళ్ళకోసం ఆరోకకాల్పంనుండి విజర్వ చేయబడే!

పోనియే ప్రతికారం. ఎవరిమీద? కాకిమీదా? ఇతే ఆ కాకిని గుర్తుచేట్టు దెలా? తనకు చిన్నప్పుడు 'కా' బాష అయితే ఎట్టుబడిందిగాని కాకినాడ ఎట్టుబడలేదు. ఆ కాకి కాకపోతే ఇంకొక కాకి అను కున్నా, తను కాకులను ఏంచేయగలం? లోకులంజా కావలె అన్నాడు వెనుకటికి వాడెవరో.

అస లింతకీ కరణం ఆ కామాక్షి. ఎంత విట్టెక్కణం! ఇంతలాపు మగవాడిక్కడడంటే వెక్కరించి పోతుంది! ఏ మా థెర్మం! అవిడగర్మంలగాన కుండాడంటే లాభంలేదు. ఆడెల్ల ఇపోయింది. లేకపోతే.....

రేపుటం మరిచాను. మావాడికి కోసంవచ్చి ముందు చిన్నప్పుడు దార్జిన్ తియికి వదిలిన

10/10

10/3

ఉత్సాహానికి
హుషారుకు
కారణం!

ఈ వుష్టికరమైన ఆహార పోషణమును
మీరు కూడా వుచ్చుకొని యెల్లప్పుడు
ఉత్సాహంగా వుండండి !!

ఫైన్ కెమికల్ వర్క్సు
పి. వి. 71, మైసూరు-4

కుటుంబము అంతకే...

కాల్గేట్ ఆల్ - పర్పస్ టాల్క్ లో వింతైన వుష్పముల
చోలనేపు ఉండే పరిమళము లభిస్తుంది

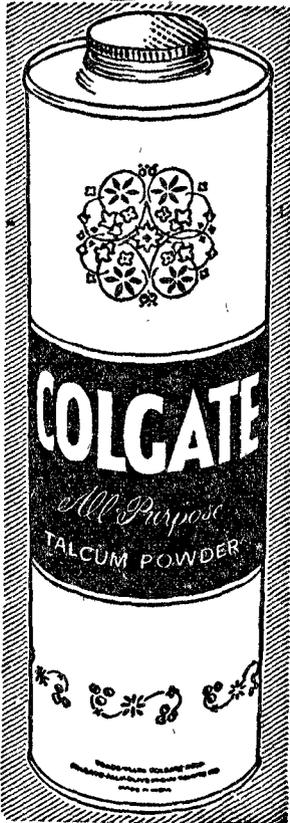
పొదుపు మరియు
పేరుగాంచిన కాల్గేట్
నాణ్యత....

స్నానానంతరము,
దుస్తులు ధరించే ముందు
మరియు వీధిలోకి
వెళ్లనపుడు, కాల్గేట్
టాల్క్ ను మీ ఒక్కంభా
జిల్లకొండి....

పుడువైన మరియు
పోష్యమైన
యీ పొదరు
సాపాయి లేత
చర్మమునకు దివ్యమైనది.

కాల్గేట్

CAPT. G. S. TEL

ఆల్-పర్పస్ టాల్క్

కలికి కామూషి

దగ్గరినుండి తన పూర్వుల— మన పూర్వుల గుణాలన్నీ వసుక్షండటం అలవాటైంది. సరిగా వివచనీ వివచనని కించపరచే దృవములు, మిఠాపదకీ ఆ రక్కటం అన్నీ అభావతే.

అనగనగా వెనుకటికొకరోజు ఏమైందంటే— అప్పటికింకా మేమిదర్దరం కాలేజీలో చదువుతున్నాము. ఒకేజీరునాళ్లం. సైగా మిత్రులమేమో, ఒక మంచమీద పడుకోకపోయినా, ఒకే కంచంలో తినకపోయినా ఒకే రూములో, కాలేజీలో ఒకే బెంచీ మీద కూర్చుంటూఉండేవాళ్లం. ఉన్నట్టుండి ఒకరోజున సైకాలజీక్లాసులో మావాడి కళ్ళెర్ర బడినయే. ముఖం ఇంత లావైంది. ముక్కునుండి వేడివేడి సెగలోస్తున్నాయే. దేతుంతోను, కాళ్ళతోను నన్ను ఒకటే రక్కుతున్నాడు. నేను ఒక్కసారే 'స్టాప్' అయిపోయాను ఏమిటా ఇదని. అసలే సైకాలజీక్లాసు. ఇదేమేనా సైకలాజీకల్ ఏసెక్టా? అమ్మయ్యా! మనవాడికి పిచ్చివిక్మలేదుకదా! అప్పుడే, నా చేతులనిండా కాళ్ళనిండా పుళ్ళుపడ్డాయి. ఇంకా ప్రకృత కూర్చుంటే చంపేస్తాడేమోనని, లేచి వెనకబెంచీలో కెళ్లి కూర్చున్నాను, ముందు కూర్చుంటే తంతా డేమోననే భయంతో. ఆ పూట బజారుకు పోయి, ఫుల్ స్లాక్స్, ప్యాంటులు కుట్టించుకున్నాను. ఎందుకైతే నా మంచిది కొంతవరకైతే నా రక్షణగా ఉంటాయని. మోచేతిమీద ఈ నల్లటి మచ్చ కనబడుతుంది చూశారూ అది అభావతే. ఇంతకూ అసలు విషయం చెప్పలేదుగదా?

కానువదలి బయటకు వచ్చిన తరువాత 'ఏమిటా వెధవాయ్ కోతివేళ్లు నువ్వును. చూడు ఎట్లా రక్కావో ఏమిటిదంతా ఆవటా' అన్నాను.

వాడంటాడు: 'నువ్వు వెధవవు, నీ అబ్బు వెధవ, నీ అబ్బుబ్బు వెధవ, లేకుంటే అ సులోచనకెంతర్థం? నీవంక చూస్తుంది' అంటాడు.

అసలు విషయం మేమంటే, బహువిప్రుడే అనుకోండి. బహు...మావాడు ఉండిఉండి సులోచన అనే మా క్లాస్ మేట్ ను ప్రేమించాడు. అది వన్ వే ట్రాఫిక్ కో, టూవే ట్రాఫిక్ కో అప్పటికి ఇప్పటికి కూడ ఆ భగవంతుడికి తప్పితే మరొకరికి తెలియదు. అదలాఉండగా ఆ అమ్మాయి, ఏదీ—ఆ సులోచన, తన సులోచనములనుండి సదా తన్నే చూస్తుందని మానా డనుకొంటుండేవాడు. అనుకోవటమేమిటి! చూస్తే తెలియదా అంటే ఏమో? నానుట్టుకు నాకు తెలియదు. నేను చాలామంది మెల్లకన్నులున్న వాళ్లను వరీక్షగా చూశాను కాని ఇప్పటికికూడ వాళ్లు సరిగ్గా ఏవరినంక చూస్తున్నారో చెప్పలేకుండా ఉన్నాను. ఉండిఉండి ఆవేళ ఆ ఏల్ల తనసులోచనాలను నామీద ప్రయోగించిందట. అంతవరకు ఆ భామ కళ్లనుండి వెడలుతున్న కరుణకరణాలతో తీతలం కమ్మిన మావాడివళ్లు, అది కొంచెం ప్రక్కకు మళ్ళీ టప్పటికి తన సహజోష్ణాన్ని పొందినదై గతి తప్పి, నాపై విజృంభించింది. అప్పటినుండి మావాడిని 'ఒక్క కంట' తో ఎప్పుడూ కనిపెడుతూ ఉండే వాడిని ఎందుకైతే నా మంచిదని.

అట్లాంటి మావాడిని ఆ కామూషి, తనంత

రణంగారి కూతురులేమాత్రం, వాళ్ళ నాయన ఊరిని రాజులాగా ఎంత ఏలుతుంటేమాత్రం, బొత్తుగా అంత తీసిపోలేదు! తప్పుకుండా సాధించితిరవలసిందే. ఎట్లా? అ. తట్టింది. ఆ కామాక్షి నే పెళ్ళిచేసుకుంటే సరి. ఇది మానాడి చిన్నబుర్రతో పుట్టిన పెద్ద ఊహ.

మరి పెళ్ళిచేసుకోవాలంటే ఎట్లా? ముందు కామాక్షి, వాళ్ళ నాయన ఒప్పుకోవాలి. తరువాత కదా. అస లింతకూ ఈ విషయం ఎలా సెటిల్ చెయ్యాలి? అ. చక్కటి ఊహ. తాతతో చెప్పే సరి. తను ఏమి కోరినా కాదనడు. అతే తాత ఇటే వస్తున్నాడే బొజ్జ నవరించుకుంటూ. ఆ ముసీముసి నన్నులేమిటి, కొంపముంచి తన విషయమంతా ఆయన అప్పుడే పసిగట్టలేదాగదా?

“ఏదా చిట్టి! ఏమిటి? ఈపూట ఇక్కడ వేరావు, ఆ ముఖం ఏమిటి అలా చిన్నపోయింది. అమావాస్యనాటి అయ్యవారి ముఖంలా.”

“సో తాతా, నన్నెప్పుడూ ఇక చిట్టిపాట్లే అనకు.”

“ఏదో ఏమొచ్చింది? ఈ ఇంకా ఏళ్ళనుండి అలాగే పిలుస్తుంటే తేసి బాధ ఇన్చాక ఏమొచ్చిందోయ్.”

“అదికాదు తాత! ఇరవై ఏళ్ళనుండి పిలుస్తున్నానంటే ఇదివరకు చిన్నవాడిని. చిట్టిగిట్టి అన్నా బాగానే ఉంది. మరిప్పుడు పెద్దవాడిని అయ్యానుగదా! అందుకని.”

“ఏమిటి, పెద్దవాడవయ్యావురా వెధవయ్యే? ఏకేధవేని ఇన్చాక ఒక్కరోజే అయ్యావేమిటి? మీ మామను తాటాకులు పట్టుకురమ్మని కబురు చెయ్యవేమిటి?”

“ఛా, ఏమిటి తాతా! పాడుమాటలు నువ్వునూ. అది సరేగాని నాకు చిన్నసహాయం చెయ్యాలి తాతా.”

“ఏమిటోయ్ అది...అరే—అలా సిగ్గుపడతావేం? అడపిల్లలాగా....అ. అ. చెప్పుచెప్పు ఏమిటి? కొంపముంచి పెళ్ళిచేసుకోంటావా ఏమిట్రా.... అ. అ. ఇతే, ఇంకేం మంచిదే. మీ మామకూడ తొందరపడుతున్నాడు ఈడువచ్చిన నెళ్ళ నింకా ఎంతకాలము ఇంకో పెట్టుకోవని. రేపే ఒక కార్డు ముక్క ప్రాసపడేస్తాను—వచ్చి మంచిరోజులు చూచి అగ్నంపెట్టించుకెళ్ళమని. సరేనా?”

“అదికాదు తాతా.”

“అదికాదు! ఇప్పుడు పెళ్ళా అంటే అవునని తలకాయ ఊపితిగిడోయ్.”

“అదికాదు, మామయ్యగారి మంగమకాదు.... కరణంగారి కామాక్షిని చేసుకోందామని.”

“ఏమిటి నీ కే మై నా పిచ్చివత్తలేదాగదా? కరణంగారి కామాక్షిని చేసుకుంటావా? వాళ్ళకు మనకు ఎట్లాంటి సంబంధంముందో తెలిసికూడ? నీకిదేమి పోయేకాలంరా, పిదకాలం వెధవ అని, వెధవా! సిగ్గులేకుండా ఏమని చెప్పన్నావామాట? ఏదో చదువుకుని మమ్మల్ని ఉద్ధరిస్తామనుకున్నాము. కాని ఇట్లాంటి పిచ్చిపిచ్చివేషాలు వేస్తామనకంటే ఆ వెంకడిని మాన్పించి గొడ్డ దగ్గర పారవేసే వాడిని. అప్పుడు నీ రోగం తేకిమని కుదిరేది.... అది పుట్టిన దగ్గరనుండి నీ భార్యగా అనుకుంటుంటే ఇప్పుడు కాదంటే దాన్ని ఎవరు చేసుకోవాలి? మీమామయ్యకు ముఖమెలా మాపాలి?

వచ్చింకా మన గడవతో ఆడుగుపెడతారా? ఉన్న బంధువులను దూరంచేసుకొని త్రువులతో బంధుత్వ మేమిట్రా అప్రాప్యంగా? ఐనా ఆ మంగకన్నా ఈ గంగతో ఏముందనోయ్ దూకడలుచుకొన్నావ్! ఈ కుర్రవేషాల్ని మానివేసి చక్కగా మంగను పెళ్ళాడి ఒకింటివాడవుగా.”

“అదికాదు తాతా, అంత కోప్పడబోకు! మరి నేను ఆ కామాక్షిని ప్రేమించాను.”

“ఏమిటి, ప్రేమించావు! ఏడవలేకపోయావ్! ప్రేమించాడట! ...ఎవరినడిగి ప్రేమించావు! నాద్గర ఇంకా ఈవెధవ వేషాలెయ్యక అవతలికి పో, నే నడుకోవాలిగాని.”

ఏదేస్తాడు మానాడు? ఏడుపుముఖంవేసుకుని నా దగ్గరకు వరుగెత్తుకొచ్చాడు. నే న్నుండే ఎందుకో వరాండారోకి వచ్చిచూస్తే వాడు వస్తున్నాడు. ఆ ఆకారం అదీచూచి ఎందుకైనా మంచిదని నేను గబగబా ఇంట్లో జొరబడి తలుపు గడియపెట్టుకొని కిటికీ రెక్కలుమాత్రం తెరచి అట్టిపెట్టాను. వచ్చేటంటోనే, ‘ఒరేయ్

=====

ఒకావిడ పోలీసులకు ఇలా ఫిర్యాదు చేసింది. “వొంగ మా ఇంట్లో పాలు దొంగి లించుకు పోవడమే కాకుండా, కిందపడిన పాలును వెంటనే తుడిచివేయాలని ఉత్తర్వు రాసి పోయాడు.”

మణి, (మద్రాసు.)

=====

వెధవా తలుపు తెరవరా’ అన్నాడు. ‘నువ్వు చెప్పే దేమిటో బయటనుండి చెప్పిపోతా. నీ వాలకం అదీ చూస్తే భయంగాఉంది’ అన్నాను. ‘ఏడికావుగాని నిన్నేమీచేయును. తలుపు తియ్యరా వేదించకు’ అన్నాడు. ఎందుకైనా మంచిదని కిటికీతోనుండి కాసి మంచినీళ్ళు గట్టాముందు అందించి, మరి తలుపుతెరిచాను.

మానాడి దగ్గరనుండి ఆసలు విషయమంతా లాగేలుప్పటికే అరగంట పట్టింది. కామాక్షి కన బడిన దగ్గరనుండి కథంతా చెప్పి నువ్వు సహాయంచేసి పుణ్యం కట్టుకోవోతోయ్ అన్నాడు మానవుడు.

వరేనని ఇద్దరం కాఫీత్రాగి కాన్స చల్లగాలిలో కూర్చుని ఆలోచించవచ్చునని తోటలోకి వెళ్ళి కూర్చున్నాం. అక్కడజరిగిన కథాక్రమంబెట్టి దనిన....

“ఇతే కామాక్షిని తప్పుకుండా పెళ్ళిచేసుకోవలసిందేనంటావు”. “అవునురా, కామాక్షి లేని నా జీవితమింక కారడనే. లైలాలా పిచ్చివాడినై పోతాను.”

“లైలా కాదురా ఫోత్. ఖయీన్ — లైలాకా మజ్నా.”

“ఏదో ఒకటి. ఆకార్యం మాత్రం సీవేతిమీద, పొనియ్ మెయ్యలేనంటే తలపొడవైన నా మేసుకో

నైనా సీదించి తీరాలి. మానాడు, మానాడంటావు ఆ మానాడేమిటో ఇప్పుడు తెల్లవు.”

“అ. తెల్లవుతానుండనోయ్ చెవలాయ్ “మాడ్లు” రావాలా.”

“నుద్యకో మాధులెండుకురా, అసలు ముఖ్యుణ్ణి నేనుంటే.”

“అందుకే నిన్ను చెవలాయంది. చెవలాయనే గాకుండా చెమిటాయ్గాకూడ ఉన్నావు. నేను “మాడ్”లో అంటే మాధులంటావేరా ఫోత్.”

“ఒరే! ఇప్పుడు నన్ను సీవేన్నెనా అను ఒప్పుకుంటాను. ఆ కాన్సని సాధించానా సరే లేకుంటే నీ దొక్క నీళ్ళి డోల కట్టిస్తాను.”

“కట్టించి ఊరంతా ‘కామాక్షి’ ‘కామాక్షి’ అని వాయిస్తూ తిరుగు. అది సరేగాని ఇంతకూ మీ ఇంట్లో నిన్ను చూచి పడిచచ్చే వారెవరోయ్.”

“నే పుట్టినదగ్గరనుండి చూస్తున్నాను. ఒకటి రెండుసార్లు పాకుడుమూలంగా మా బామ్మ బాచి దగ్గర నేను చూస్తుండగానే కాలుజారి పడటం తప్ప ఎవ్వరూ వాపటంమాత్రము జరుగలేదురా.”

“పడిచాపటమంటే అదికాదురా నాయనా. కొంచెం ప్రేమగా, ఏదీ పిచ్చి కామాక్షిమీద చూసినే ప్రేమలాటిదిగాదు. కొంచెం లాఅనగా, మా నాయనే, మా బాబే, మా చిట్టింటలూ తలదావి, అడిగి నప్పుడల్లా ఓరగా డబ్బుపారేస్తూ, అడగనప్పుడల్లా సున్నుండల దబ్బా సీముండు పడవేసేదివరూ అని; ఇప్పటికైనా తెలిసిపడింది.”

“ఓ, తెలిసిందిరా మా తాలేమా నన్ను చిట్టి అంటాడు. ఐనా ఆయన మనకు ఈవిషయంలో ఎలాంటి సహాయం చేయడు. సైగా ముసలి విలన్ అనుకోవచ్చు. ఎటుతిరిగి మాబామ్మకు నేనుంటే ఏక్కడలేని అభిమానం. మనం అడగాలేగాని కొండ మీద కొత్తినా తెప్పించిపెడుతుంది.”

“వరే కోతి ఎందుకు? నీ ముందే ఓ అద్దం ముక్క పారేస్తేపోయే! అడలుంచు. ఐతే మీ బామ్మతప్ప మీ ఇంట్లో మనకు సహాయంచేసే వారిక ఎవరూ లేరు. అంతేనా? సరే. మెల్లిగా ఆవిడనే పట్టుకుందా. అటునుండి నరుక్కరమ్మన్నారా. అది సరేగాని ఆ కరణంగారికి మీకు నప్పటినుండి, ఎందుకు, ఎలా, ఎచ్చట ఈ పోల్లట ఉద్భవించిందిరా? వాళ్ళు మీరు ఏదో దగ్గరబంధువులేనని వింటూంటా. ఆ చరిత్రవేరూ ఏడవ్వోయ్ చవలాయ్.”

“చరిత్ర కేముందోయ్, కామాక్షితాత—అంటే ఇప్పటి కరణంగారి తండ్రి మా నాయనమ్మతప్ప. ఆయనకు ఈ కరణంగారోక్కడే కొడుకు. ఆయనకు మా మేనత్తను, ఏదీ—మంగతల్లిని మొదట్లో ఇవ్వాలని, మేనరికం నిలుపుకోవాలని అనుకున్నారట. చిల్ల నిర్ణయాల్ని నీళ్ళపాలు చేసి ఈ కరణంగారు కామాక్షి - తల్లిని వివాహం చేసుకోవటంతో ఆ ఇంటిమీద కాకీ ఈ ఇంటిమీద వాలకుండా వలసపెచ్చింది. తర్వాత మా మేనత్తను రామాపురం ఇప్పటం; ఈ మంగ పుట్టడం, ఆ గంగ వరమ శివుని నెల్లెనెక్కెనట్లు నా నెల్లెనెక్కెలని ప్రయత్నించటం జరిగింది.”

“ఇతే భూత, వరమాన కాలాలు మనకు అంత అనుకూలంగా లేవన్నమాట. పోనియ్, భవిష్యత్కాలంఐనా మనకు అనుకూలంగా ఉండేట్లుగా

పూవు మీ అదృష్టం చెప్పగలదు

మీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగబోతున్నదిన్నీ, మీ సరియైన దృష్టమగుచిన్నీ మీకు తెలుసుకోవగోరినట్లయితే ఒక పూవు కొర్రుపైన మీకు యిష్టమగు ఒక పువ్వును పేరున్నూ, మీరొక వ్రాయు లేది, వేళ వివరములున్నూ, మీ సరియైన వివరములున్నూ వెంటనే వ్రాసి పంపండి.

కౌశ్ఠిక శాస్త్రములోని రహస్య గణితము మూలముగా మేము గుణించి, మీకు కొర్రు వాసిన రేడిల గాయకు 12 మాసములలోను మీయొక్క అదృష్టము, లాభనష్టములు, జీవితమార్గము, విద్యవహారములో మీకు జనుముకలుగునో, మీ ఉద్యోగం విషయంలో మంచి చెడ్డలు, మార్పులు, అగోగ్యవిషయము, పర దేశీయునము, తీర్థయాత్రలు, వివాహము, స్త్రీసఖము, సంతానము, నిధినిక్షేపములు, లాటరీ, అకస్మాద్యధ్యుల్యాధిము మొదలగు వానినిగురించి స్పష్టముగా మాసవారిగా వ్రాసి గు. 1-25 ప. సె. లకు మాత్ర మే వి. పి. గా పంపగలము. (వి. పి. చార్జీలు ప్రత్యేకం) దుష్ప్రచారము లేదయినా పున్న యొడల కొంతి చేయు విధానంకూడా తెలుపగలము. వివరములు మా పూచీ పైనపంప బడును. మేము పంపిన భోగటా మీకు తృప్తిగా నుండనియోడల చెక్కు వాపసు చేయబడును. ఒకసారి పరీక్షించి చూడడును. మీ అడ్రసు ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

Pt. Dev Dutt Shastri, Raj Jyothishi (W. P.) JULLUNDUR CITY.

హుషారైన పాపలకు బేషైన చేనేత వస్త్రాలు

వీరిని తోడుగుకొనే ఉడుపులు—ప్రాకృత, గౌమత, వర్షణ, బాషవర్షణ మున్నగువాటికి అందంగాను, నడచుగాను పుండేవి చేనేత వస్త్రాలుకు మించినవి లేవు. అవి ధరకాలం మన్నికకలిగి పుండవల గావ, వాకగా లభ్యంకాలంపు కూడా.

వీరిని, గోళిని వట్టువిగాని మూదిగాని నడచుగా పుండి, రంగుం వన్నెలినుకూ, బాషేనే మురిపించేట్లు పుండేవి దేశంలోని అన్ని ప్రాంతాలనుంచి వచ్చినవి కలవు. కుటుంబంలోని వారి అందరికీ కావలసినవని ఏడుకాని తినుకోవచ్చు.

ఈ క్రిందికోర్కూడా కంపు :
221, డాక్టర్ దాదామి నారోజీ రోడ్,
బొంబాయి-1
2, లింగనే స్ట్రీట్, కలకత్తా-16
ఐ.ఎ, కావాలి స్టేట్, మ్యాడ్రాస్

హిందూ లామ్ హాస్
9, రతన్ బజార్, మద్రాసు-3
ఫోన్ : షోహామ్ : 33405

అర్ బండియా హందూమి ఫాబ్రిక్ మార్కెటింగ్ కో-ఆపరేటివ్ సొసైటీ లిమిటెడ్, బొంబాయి-1.

కలికి కామాక్షి

మామకుండాం. ఏమంటావు?"
"నా ఏడువంతా అదేగదా. ఆ భూతాలు, గీతాలు, అన్నీ పోయి. నన్ను కామాక్షిని ఒకింటివాళ్లను చెయ్యి."

"మరి ఆ మంగను ఏం చేద్దాం? అవిడవిషయం కూడ ఆలోచించాలిగదా? ఏకసాత్రాభినయంతో కుదిరేదిగారు ఈ నాటకం. ద్విపాత్రాభినయం చేయవలసిందే."

"నలే ఒక పని చేద్దాం. మమ్మే ఆ మంగ చెండుకా చేసుకోకూడదు? నేనంటే మువ్వు ఒప్పుకోకపోవచ్చును గాని ఆ మంగ ఒప్పుల కుప్పోయ్. నే నీ కామాక్షిని గనుక చూడకుండాఉంటే తప్పకుండా మంగ మేలో మంగళనూత్రము కట్టేవాడిని. ఏం చేస్తాం? ఆ ఛాన్సు నీకోసం కామక్కూర్చున్నట్లంది."

"ఏమిటోయ్, అప్పుడే ఈ కామాక్షి కర్రగూ ణం నువ్వు చేసినట్లు, ఆ మంగ వాకోసం మంకుంట్లు పట్టుకుని కూర్చున్నట్లు చెప్పతావు. అయినా నీకు వద్దు గనుక నేను చేసుకోవాలి. సరే మైతధర్మం గనుక నేను ఒప్పుకొంటాను. మీ మేనత్త, వాళ్లంతా దీనికి ఒప్పుకొంటారని నమ్మకమేమిటి? మువ్వు అయితే సవర్నట్టా చాల తేలికగానే ఎటుతిరిగి నీ కవనరంలేదుగనుక — ట్రాన్స్ఫర్ చేశావనుకో, అసలు నీకు ఆ సవర్ అఫర్ చేసినవాళ్లు అది నా వేతుల్లో పడడానికి ఒప్పుకోవాలా?"

"అదంతా నేను చూసుకొంటానుగాని నాకు ముందు ఈ గండంగడవి బయట పడేటట్లు చూడు."

"సరే మువ్వు వేరే చెప్పితా, మంత్రసాని పని ఒప్పు కున్నతరువాత...అన్నారు."

మావాడి ఇంట్లో వాళ్ల నాయనమ్మతప్ప ఏవ్వరూ ఇంట్లో ఉండని సమయం ఒకటుంది— అదే సాయంత్రం 5—30 నుండి 7—00 వరకు. ఆ సమయం చూసి ఇద్దరం వాళ్ల ఇంట్లో జోర బడ్డం. ఆ బామ్మగారు అప్పుసంతోషి ఏమో ఒక్కసారి రెండు నమస్కారబాణాలు తగితేటప్ప టికి పాపం ఉక్కిరిబిక్కిరి ఐపోయింది.

"ఏమిటా వెదవాయిలు ఇద్దరు చూడ ముచ్చ లగా జంటగా కలిసినవారు."

"అవును బామ్మగారు! నీ ఈ మనుమ లిద్దరూ కలిసిననే అంత ముచ్చటగా ఉంటే, వీళ్లి ద్దరికితోడు మరిద్దరు మనుమరాళ్లునూ కలిసి రెండు జంటలుగా వచ్చి జాయింట్ గా నీకు నమస్కరిస్తే ఎంత ముచ్చటగా ఉంటుందో ఆలోచించండి" అన్నాను.

అవిడకు మా ఊహ తెలిసిపోయినట్లుంది: "ఏమిటా పిచ్చినన్నాను! అసలు విషయం చెప్పండి" అన్నారు. పొడింది పొడరా, పొదినవల్లదా అని మళ్ళీ విషయం ఏక కరువు పెట్టి, నిషయంలో అవిడ సారధ్యంవహించి అనాడు శ్రీ కృష్ణ సరమాత్మ సాంధ్యమధ్యముణ్ణి బయట పడవేసినట్లు మమ్ములను ఆ, ఆ ఇళ్లలో పడవేసి 'సారి', ఆ ఆ, పిల్లలను మా, మా. ఇళ్లలో పడవేసి పుణ్యంకట్టుకోమని ప్రార్థించాము. సరే. బామ్మ గారు ఓ పదినిముషాలు దీర్ఘంగా ఆలోచించి "మీ

